

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: L. S.
bytem X

zast. advokátem Mgr. Filipem Nečasem
sídlem Malinovského náměstí 603/4, 602 00 Brno

proti

žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2022, č. j. JMK 77321/2022, sp. zn. S-JMK 69048/2022/OD/Šv,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2022, č. j. JMK 77321/2022, sp. zn. S-JMK 69048/2022/OD/Šv („napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Znojmo, odboru dopravy, ze dne 3. 3. 2022, č. j. MUZN 33940/2022, sp. zn. SMUZN 28014/2021/Do („rozhodnutí o přestupku“). Tím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. d) a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“).
2. Přestupků se měl žalobce dopustit tím, že dne 1. 8. 2021 ve X hodin na pozemní komunikaci ulice B. v obci Vranov nad Dyjí, u výjezdu z parkoviště u hráze Vranovské přehrady ve směru do centra obce, jako řidič specifikovaného motorového vozidla na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz a současně se na výzvu policisty odmítl podrobit dechové zkoušce i odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění ovlivnění alkoholem. Tímto jednáním porušil § 5 odst. 1 písm. f) a § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu. Za spáchání přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 35 000 Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 16 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení. Zabýval se námitkami ohledně nemožnosti žalobce účastnit se ústního jednání a v řízení před prvostupňovým orgánem neshledal pochybení, které by bylo důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Zabýval se námitkami žalobce, že vozidlo vůbec neřídil a že důkazy byly v řízení hodnoceny nesprávně. Žalovaný dospěl k závěru, že spáchání přestupků žalobcem bylo prokázáno. Není výjimkou, že jsou v řízení vzneseny odporující si tvrzení a správní orgán stojí před otázkou ke kterému tvrzení se přiklonit. Žalovaný shledal verzi děje prezentovanou žalobcem jako účelovou a zcela nevěrohodnou, neboť nebyla ničím podložena a byla v přímém rozporu s veškerým provedeným dokazováním. Naopak svědecké výpovědi policistů vyhodnotil jako důvěryhodné a souladné s ostatními podklady rozhodnutí. Konstatoval, že žalobce byl řádně poučen a vyzván k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření. Dospěl k závěru, že materiální stránka přestupku byla naplněna. Žalovaný se ztotožnil i s výší uloženého trestu.

II. Žaloba

4. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Žalobce motorové vozidlo neřídil, a přesto byl shledán vinným z přestupků, které může spáchat pouze řidič. Žalobce k prokázání svých tvrzení navrhl nejen svůj vlastní výslech, ale také výslech dalších dvou osob, které se v předmětné době nacházely ve vozidle, tj. skutečného řidiče a druhého spolujezdce. Správní orgány neprovedly žádný důkaz, který žalobce na svou obranu navrhoval provést.
5. Správní orgány se spoléhaly při zjištění skutkového stavu věci téměř výlučně na výpovědi zasahujících policistů. Tyto výpovědi policistů upřednostnily, i když byly v rozporu s fotodokumentací pořízenou těmito policisty i s videozáznamem dokladujícím průběh zásahu, z něhož je patrné, že žalobce nebyl ze strany policistů po výzvě k podrobení se dechové zkoušce vyzván k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření.
6. Dle žalobce žalovaný nepřípustně přiznal výpovědím policistů nadměrnou věrohodnost, odkázal na již překonanou judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114) a s odkazem žalobce na aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 16. 3. 2022, č. j. 6 As 245/2020-22) se nevypořádal. Za situace protichůdných tvrzení se z hlediska zásad správního trestání správní orgány měly přiklonit k řešení ve prospěch žalobce, nikoliv upřednostnit tvrzení policistů. Navíc

žalovaný upřednostnil tvrzení policistů i před verzí vyplývající z videozáznamu, pokud jde o to, zda byl žalobce řádně vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření. Z videozáznamu plyne, že žalobce byl pouze vyzván k tomu, aby se podrobil dechové zkoušce na alkohol. Žádná další výzva poté až do odchodu žalobce učiněna nebyla. Výpovědi policistů navíc obsahují rozpory s pořízenou fotodokumentací, pokud jde o směr jízdy vozidla.

7. Dle žalobce měl žalovaný provést důkazy svědčící ve prospěch žalobce, konkrétně výsledkem osob přítomných ve vozidle. Není pravda, že by o skutkovém stavu, tak jak jej popsali policisté, nebyly důvodné pochybnosti. Pochybnosti o skutkovém stavu ve věci byly, zpochybnil jej sám žalobce a neodpovídaly videozáznamu.
8. Žalobce navrhnul provedení dokazování videozáznamem, výsledkem žalobce, a výsledkem dalších dvou osob, které měly být přítomny ve vozidle, J. P. a K. S. Žalovaný odmítl výslech svědků na základě ničím nepodložené spekulace, že by byl stěží způsobilý věrohodně podpořit verzi žalobce o skutkovém stavu věci. Pokud by žalovaný provedl výslech navrženými svědky, mohl také zjistit, kdo byl skutečným řidičem vozidla. Usuzovat na věrohodnost navrženého důkazu bez jeho provedení je naprosto mimo logické chápání.
9. Žalobci nebylo umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Byla mu též znemožněna účast na ústním jednání. Oznámení o zahájení řízení obsahující také údaj o termínu konání ústního jednání a o tom, že se lze na ústním jednání nejpozději seznámit s podklady rozhodnutí, nebylo vhozeno do schránky žalobce, bylo vhozeno do schránky souseda žalobce, D. B., jehož čestné prohlášení je připojeno k žalobě. Této námitce žalovaný nevěnoval dostatečnou pozornost. Spolehnul se pouze na obsah doručenky. Žalovaný navíc doplnil do spisu nové podklady, se kterými se žalobce nemohl seznámit. Řízení proto bylo zatíženo vadou, pro kterou měl žalovaný rozhodnutí o přestupku zrušit.

III. Vyjádření žalovaného

10. Dle žalovaného žalobce pouze opakovaně namítá, co tvrdil již v podaném odvolání, tedy že vozidlo neřídil. Žalovaný s žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné.
11. Pokud jde o zjištěný skutkový stav, žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí. Zdůraznil, že do spisu nedoplňoval nové podklady pro rozhodnutí. V rámci vypořádání odvolacích námitek do rozhodnutí zkopíroval i fotky zobrazující místo dopravní kontroly pro lepší ilustraci toho, kde konkrétně vozidla obviněného a policistů stály. Fotografie získal žalovaný z veřejně dostupných mapových portálů.
12. Nelogický je bod 2.3 žaloby, kde žalobce konstatuje objektivně zjištěný skutkový stav plynoucí ze spisu, a následně prohlašuje, že se má jednat o rozpor ve výpovědích policistů.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

13. Z oznámení přestupku Policie České republiky ze dne 2. 8. 2021 plyne, že žalobce dne 1. 8. 2021 v X řídil osobní automobil pod vlivem alkoholu, když jel vozidlem ve směru od parkoviště u Vranovské přehrady do obce Vranov nad Dyjí. Žalobce byl předepsaným způsobem hlídkou zastaven. Řidič s vozidlem zastavil 20 metrů od hlídky. Z vozidla vystoupil muž, který měl na sobě modré triko, tmavě modré šortky a bílé tenisky. Na silnici se v dané době nenacházely žádné jiné osoby. Řidič šel zpět směrem na parkoviště, byl osvětlen baterkou prap. Svobody, prap. Kapitán jej doběhl a zastavil za vozidlem. Řidič byl ztotožněn jako žalobce. Žalobce odmítl předložit doklady potřebné k řízení motorového vozidla, odmítl se podrobit dechové zkoušce pomocí přístroje Dräger. Nespolupracoval a

byl z něj silně cítit alkohol. Žalobci byla na místě zakázána další jízda. Na vozidlo byla umístěna botička. Žalobce byl poučen o dalším postupu ve věci. Totéž plyne i z úředního záznamu Policie České republiky ze dne 2. 8. 2021 a z úředního záznamu Policie České republiky ručně vyplněného dne 1. 8. 2021, který žalobce odmítl podepsat. Z úředního záznamu ručně vyplněného dne 1. 8. 2021 také plyne, že žalobce se odmítl podrobit na výzvu policisty odbornému lékařskému vyšetření, není-li ovlivněn alkoholem podle zvláštního právního předpisu.

14. Součástí spisu je také úřední záznam Policie České republiky o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky (JNL) před anebo během jízdy ze dne 2. 8. 2021 ze kterého plyne že byla provedena výzva k lékařskému vyšetření s následným odběrem biologických materiálů. Žalobce se na výzvu vyšetření nepodrobil, lékařské vyšetření nepožadoval. Je zde mj. záznam o agresivním chování řidiče. Dále je součástí spisu fotodokumentace vozidla a osoby řidiče z místa spáchání přestupku. Součástí správního spisu je též videozáznam z místa spáchání přestupku o délce 26 sekund, na kterém policista žalobci sdělí: „*jménem zákona vás vyzývám abyste se podrobil dechové zkoušce na alkohol*“, což žalobce odmítl s tím, že vozidlo neprovozoval, následně se policista žalobce dotázal, zda řádně zabezpečil vozidlo, což žalobce potvrdil s tím, že vozidlo uzamknul.
15. Ve věci se konalo ústní jednání dne 2. 12. 2021. Žalobce se na jednání nedostavil. Bylo provedeno dokazování listinami, fotodokumentací, videozáznamem a byl proveden výslech svědků, kterými byli zasahující policisté K. a S.
16. Svědek prap. K. k věci uvedl, že vozidlo žalobce přijelo z parkoviště směrem od Vranovské přehrady. Vozidlo bylo zastaveno červeným světlem, zastavilo asi 20 m před policisty. Z vozidla vystoupil řidič v modrém oblečení s bílými teniskami a šel zpět k parkovišti. Jiná osoba se na místě nenacházela. Svědek řidiče došel a vyzval ho k předložení dokladů, řidič odmítl. Z řidiče byl silně cítit alkohol. Řidič byl na základě sdělených údajů přes mobilní platformu ztotožněn. Svědek žalobce vyzval k provedení dechové zkoušky na přítomnost alkoholu, což žalobce odmítl. Poté ho vyzval k provedení lékařského vyšetření za účelem zjištění, zda neřídil pod vlivem alkoholu, což žalobce rovněž odmítl.
17. Svědek prap. S. k věci uvedl, že jeho kolega pomocí červeného světla zastavil vozidlo jedoucí ve směru od parkoviště do obce Vranov nad Dyjí. Vozidlo zastavilo asi 20 metrů před nimi. Z vozidla z místa řidiče vystoupil muž a šel směrem k parkovišti. Kolega nemeškal, vyrazil za ním a zrychleným krokem ho dohnal cca 10 metrů za autem. Svědek k nim došel a probíhala kontrola řidiče. Řidič nepředložil doklady. Po provedení lustrace přes mobilní bezpečnostní platformu byl ztotožněn jako žalobce. Byl vyzván k provedení dechové zkoušky na alkohol v krvi, což odmítl. Byl vyzván i k provedení lékařského vyšetření za účelem zjištění, zda neřídil pod vlivem alkoholu, což také odmítl. S hlídkou žalobce nespoupracoval a byl z něj silně cítit alkohol. Osobu, která vystoupila z místa řidiče, měl po celou dobu na dohled, a to od zastavení vozidla do doby, kdy byla kontaktována kolegou. Vozidlo bylo nasvíceno baterkou, kterou měl v ruce.

V. Jednání před soudem

18. Soud nařídil k požadavku žalobce ústní jednání, které se konalo dne 15. 9. 2023, za přítomnosti žalobce, zástupce žalobce a zástupce žalovaného. Zástupce žalobce uvedl, že žalobce nemůže přijmout odpovědnost za skutky, které nespáchal. V předcházejícím řízení došlo k zásahu žalobce do procesních práv (nebylo mu umožněno účastnit se jednání) i hmotných práv (v napadeném rozhodnutí jsou nesrovnalosti, výpovědi policistů jsou

rozporně). V ostatním odkázal na žalobu. Zástupce žalovaného odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádření k žalobě.

19. Ze strany soudu byl stručně rekapitulován obsah správního spisu a soudního spisu. Žalobce trval na doplnění dokazování tak, jak požadoval v žalobě, tj. vlastním výsledkem, výsledkem svědků a shlednutím videozáznamu, jakož i čestným prohlášením souseda žalobce p. B., že do jeho poštovní schránky byla vhozena písemnost z Městského úřadu Znojmo, která byla adresována žalobci, a že tuto písemnost žalobci předal v týdnu od 29. 11. 2021. Zástupce žalovaného ponechal doplnění dokazování na úvaze soudu. Soud přečetl čestné prohlášení souseda žalobce, ostatní návrhy na doplnění dokazování pro nadbytečnost zamítl. Obsah videozáznamu, založeného ve správním spise, nebyl sporný, soud tedy nepřistoupil k jeho promítnutí. Žalobci nicméně byl udělen prostor pro vyjádření.
20. Žalobce uvedl, že přestupek nespáchal, neboť vozidlo neřídil, řídil p. S. Žalobce si do auta pouze šel pro své osobní věci. Policisté ho nevyzvali, vozidlo nebylo v pohybu. Žalobce zjistil, když si z auta vyzvedával věci, že není zajištěná ruční brzda, tak auto zabrzdil. V té chvíli přišel policista a vyzval ho k dechové zkoušce, kterou odmítl. K otázce právního zástupce žalobce, kolikrát jej policisté vyzvali k dechové zkoušce, žalobce uvedl, že si to již přesně nepamatuje, ale ta výzva byla snad jedna. Ze strany policistů podle žalobce nezaznělo, že by mělo dojít k návštěvě nějakého lékařského zařízení, nepodepsal ani žádný protokol, žádný papír nedostal. Žalobce na výzvy policistů nereagoval, protože se ničeho nedopustil. S policisty neměl potřebu nic řešit. Botička byla na auto nasazena až po odchodu žalobce. Žalobce ještě doplnil, že mu policisté sdělili, že tu věc dají do správního řízení. Nechtěl jim dávat osobní údaje, řekl jim pouze jméno a příjmení.
21. Po závěrečných projevech účastníků řízení soud přerušil jednání a postupoval podle § 49 odst. 12 věta první s.ř.s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

22. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
23. Krajský soud v souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
24. Žaloba není důvodná.
VI.a) Řízení o přestupku nebylo stiženo vadami, které by mohly mít vliv na rozhodnutí ve věci
25. Nejprve bylo nutno se zabývat námitkou žalobce, že mu byla odepřena účast na jednání a nebylo mu umožněno vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. K tomu soud uvádí, že ze správního spisu žádné pochybení v doručování nevyplývá.
26. Dle § 24 odst. 1 správního řádu „*jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.*“ Na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu přitom „*nemá vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby došlo ke vhození doručované písemnosti do schránky adresáta*“ (cit. z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014-41, bod 24, č. 3524/2017 Sb. NSS).

27. Z doručení k oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání na den 2. 12. 2021 plyne, že adresát nebyl v době doručování zastižen, zásilka proto byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 25. 10. 2021 a žalobci byla zanechána výzva k vyzvednutí uložené zásilky s poučením o důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky. Protože si žalobce zásilku v úložní době nevyzvedl, zásilka byla následně vložena do schránky dne 8. 11. 2022. Zásilka tedy byla žalobci doručena fikcí dne 4. 11. 2021.
28. I za situace, že by písemnost nebyla po uplynutí úložní doby vhozena do schránky žalobce, dopadají na žalobce následky fikce doručení písemnosti. Jak vyplývá z rozhodnutí rozšířeného senátu NSS v naposled odkazovaném rozsudku, povinnost doručovatele vhodit nevyzvednutou zásilku do schránky adresáta má za účel určité zvýšení komfortu adresátů, avšak při jejím nesplnění nelze dovozovat to, že by doručení fikcí nenastalo. Lze mít tedy za to, že písemnost byla žalobci řádně doručena. Vzhledem k tomu, že v této písemnosti byl žalobce mj. poučen o tom, že na jednání bude provedeno dokazování a ukončeno shromažďování podkladů pro rozhodnutí, a že žalobce bude mít možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, nelze přisvědčit jeho námitce, že by byl o možnost uplatnění tohoto svého práva zkrácen. K tomu je nutno dodat, že rozhodnutí o přestupku bylo vydáno tři měsíce po konání ústního jednání. Pokud by žalobce tedy skutečně měl zájem do řízení aktivně vstoupit, měl k tomu po konání ústního jednání, o němž se dozvěděl od souseda v týdnu od 29. 11. 2021 (jak vyplývá z čestného prohlášení přiloženého k žalobě), široký časový prostor. Žádnou takovou aktivitu však žalobce nevyvinul.
29. Co se týká podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí, které žalovaný dle svého vyjádření nově nedoplňoval, soud musí dát zapravdu žalobci, i podklady veřejně dostupné z mapových portálů *mapy.cz* představují podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu a vztahuje se proto na ně proto povinnost dle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaný navíc ze snímků dovedl další skutečnosti, jimiž zpochybňuje skutkovou verzi tvrzenou žalobcem. Konkrétně dovedl, že na místě platil zákaz zastavení a jaká byla vzdálenost vozidla žalobce od parkoviště a vzdálenost vozidla žalobce od vozidla policistů.
30. Právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je jedním z nejdůležitějších procesních práv účastníka správního řízení. V ústavní rovině je garantováno čl. 38 odst. 2 Listiny, který lze aplikovat i ve správním řízení (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 23. 8. 2007, sp. zn. II. ÚS 262/06). Podle tohoto ustanovení má každý ve své věci právo vyjádřit se ke všem prováděným důkazům (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011-101). Správní orgán nemusí umožnit účastníkovi řízení výkon tohoto práva pouze v případě, stanoví-li tak zákon. Porušení práva účastníka na seznámení s podklady pro rozhodnutí může představovat procesní vadu, která sama o sobě může založit nezákonnost rozhodnutí (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2005, sp. zn. II. ÚS 329/04). V daném případě se však o vadu tohoto charakteru nejednalo.
31. Žalovaný postupoval v souladu se závěrem Nejvyššího správního soudu dle rozsudku ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58, když do spisu, resp. přímo do napadeného rozhodnutí vložil snímek internetové stránky spolu s okamžikem, kdy byl pořízen. Napadené rozhodnutí proto není v tomto směru nepřezkoumatelné. Žalobce se poté v žalobě vyjádřil ke snímkům z portálu *mapy.cz* a závěrům, které z nich žalovaný dovedl.
32. Žalobce v žalobě s těmito podklady zobrazujícími místo spáchání přestupku nepolemizuje. Souhlasil s tím, že se vozidlo mohlo nacházet i několik desítek metrů daleko od parkoviště. Jedinou spornou skutečností je, zda na místě, kde vozidlo žalobce stálo, bylo místní úpravou zakázáno zastavení motorových vozidel. K tomuto závěru dospěl žalovaný na základě

doplněných podkladů pro rozhodnutí. Žalobce se proti tomuto závěru ohradil a soud mu musí dát za pravdu. Ze spisového materiálu neplyne, že by v místě bylo zakázáno zastavení. Dopravní značka B 28 se nachází při opačném kraji vozovky, než při kterém stálo vozidlo žalobce. Dle § 2 písm. 4 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, se značky upravující zastavení nebo stání umísťují při tom okraji vozovky nebo pozemní komunikace, k němuž se vztahují. Skutečnost, zda na místě bylo či nebylo zakázáno zastavení však není pro posouzení věci určující.

33. Snímky z portálu *mapy.cz* sice lépe ilustrují místo spáchání přestupku a umožňují se ve skutkové situaci snadněji zorientovat, nejedná se však o podklady zásadní pro hodnocení skutkového stavu, ten totiž dostatečně plyne z ostatního spisového materiálu. Vada řízení způsobená chybným postupem neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a v řízení před soudem byla fakticky zhojena.

VI.b) Skutkový stav byl zjištěn dostatečně a hodnocení důkazů tomuto stavu odpovídá

34. V řešené věci bylo zjišťování skutkového stavu specifické tím, že v úvahu připadaly dvě zcela odlišné verze skutkového stavu. Jedna verze plynula z podkladů pro rozhodnutí pocházejících od Policie České republiky a ze svědeckých výpovědí zasahujících policistů. Dle této verze policisté zastavili jedoucí vozidlo, řidič zastavil několik metrů před hlídkou, vystoupil z vozidla a vydal se opačným směrem od policejního vozidla. Jiná osoba se na místě nenacházela. V odvolacím řízení nabídl žalobce druhou verzi příběhu. Dle této verze žalobce vozidlo vůbec neřídil, spolu s Jakubem Pospíšilem si pouze bral věci z vozidla poté, co bylo vozidlo přeparkováno K. S. z blízkého parkoviště ke kraji vozovky. Když se K. S. na místě již nenacházel, přišel k místu policista, který začal požadovat po žalobci aj. P. doklady.
35. Obě skutkové verze jsou zcela rozdílné, bylo tedy nutné se rozhodnout, ke které ze skutkových verzí se přiklonit. Soud se ztotožnil s žalovaným a přisvědčil skutkové verzi prezentované policisty a plynoucí ze správního spisu.
36. Soud neuvěřil verzi žalobce z následujících důvodů. Žalobce tvrdil, že vozidlo bylo na místě zaparkováno. Pozice vozidla dle fotografií z místa spáchání přestupku je však zcela nevhodným způsobem parkování vozidla. Vozidlo stojí na rovném úseku vozovky a svou většinou zasahuje do vozovky. Takto zaparkované vozidlo je překážkou pro ostatní vozidla projíždějící daným místem. Místo, kde vozidlo stálo, se nenachází poblíž žádného cíle. Sám žalobce potvrdil, že se mohlo nacházet i několik desítek metrů od parkoviště. Takto zvolené místo k parkování se jeví jako velmi nepravděpodobné. Skutkové verzi žalobce o parkování na tomto nahodile zvoleném místě, kde automobil výrazně zasahoval do vozovky, proto soud neuvěřil. Žalobce navíc popsal situaci tak, že k již zaparkovanému vozidlu přišel jeden z policistů a po osobách nacházejících se na místě požadoval doklady. Není standardní činností policistů, aby prováděli silniční kontrolu řidiče stojícího či již zaparkovaného vozidla.
37. Naopak skutková verze přednesená policisty není nikterak neobvyklá ani nepravděpodobná. Způsob silniční kontroly popsaný policisty zcela odpovídá běžné činnosti policie a standardním postupům. Policisté vykonávali dohled nad bezpečností silničního provozu na výjezdu z parkoviště a hráze přehrady. Rozhodli se provést silniční kontrolu řidiče vozidla jedoucího směrem od parkoviště do obce. Pozice vozidla dle fotografií z místa přestupku odpovídá tomu, že žalobce vozidlo zastavil na pokyn policistů při kraji vozovky.
38. Pokud žalobce namítal, že výpovědi policistů jsou v rozporu s videozáznamem a fotodokumentací, tato námitka důvodná není. Videozáznam obsahuje pouze 26 sekund

z interakce mezi žalobcem a policisty a není nijak rozporný s výpověďmi policistů. Pokud policisté vypověděli, že žalobce vyzvali k tomu, aby se podrobil vyšetření a na videozáznamu to není zachyceno, neznamená to, že žalobce nemohl být policisty vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření v jiný okamžik, který na videozáznamu zachycen není. Ostatně žalobce sám na jednání soudu uvedl, že jej policista vyzval k dechové zkoušce ve chvíli, kdy automobil zabrzdil. Na videozáznamu však ani vozidlo žalobce zachyceno není, k jeho nahrání tedy muselo dojít až poté, kdy žalobce vozidlo uzamkl a odešel od něj. Popis vzezření a chování žalobce ze strany policistů zároveň zcela koresponduje s videozáznamem (žalobce se od policisty odvrací, pohybuje se poněkud zmateně a hovoří ne zcela nesrozumitelně).

39. Výpovědi policistů nejsou rozporné ani s fotodokumentací. Ve výpovědích policistů je souladně uváděno, že vozidlo žalobce přijíždělo od parkoviště a že na signál policie zastavilo asi 20 metrů před policejním vozidlem. Není pravda, že by vozidlo žalobce stálo až za vozidlem policistů ve směru jízdy žalobce. To z fotodokumentace neplyne. Ve směru jízdy žalobce stálo nejprve vozidlo žalobce, poté se při vozovce nachází dopravní značky včetně dopravní značky „Dej přednost v jízdě“ a teprve za touto značkou stojí vozidlo policistů. Ve výpovědích policie ani v ostatních podkladech rozhodnutí tak nejsou obsaženy žádné nesrovnalosti. Není proto žádný důvod, pro který by se výpovědi policie jevily jako méně věrohodné. Soud má za to, že i vyjádření žalobce, plynoucí z videozáznamu, nasvědčuje tomu, že vozidlo řídil. Žalobce se totiž odmítl podrobit dechové zkoušce na alkohol s tím, že vozidlo neprovozoval, netvrdil, že by vozidlo neřídil.
40. Ve věci bylo nutno přihlídnout též k tomu, že žalobce před policisty ani v průběhu řízení na prvním stupni žádnou jinou osobu, která by automobil měla řídit, neoznačil. Toto tvrzení přdestřel až v odvolání proti rozhodnutí o přestupku, což již samo o sobě nepůsobí věrohodně. Jím navrhované důkazy na výslech svědků, jimiž měly být osoby, které se na místě údajně nacházely, žalovaný správně vyhodnotil jako účelové. Důvodem je skutečnost, že žádný z podkladů založených ve spisové dokumentaci nenaznačuje, že by na místě měly být v době kontroly žalobce nějaké jiné osoby než on a zasahující policisté. Jakub Pospíšil, který měl být podle žalobce na místě přítomen v okamžiku zahájení policejní kontroly, není zachycen na fotografiích z místa spáchání přestupku ani na videozáznamu.
41. Je navíc krajně nepravděpodobné, že by v době a v místě kontroly (více než 100 m od parkoviště a několik metrů před křižovatkou, na téměř neosvětlené silnici bez krajnice, uprostřed noci) mohl někdo rozumně uvažovat nad zaparkováním vozidla. Žalobce se zároveň choval jako řidič – sám uvedl, že si z vozidla vyndával věci z místa řidiče a vozidlo sám uzamkl. Verzi žalobce s ohledem na nesporné skutkové okolnosti (místo a čas kontroly, fotodokumentace, videozáznam, z něhož je patrný i způsob komunikace žalobce) proto nelze akceptovat.
42. Pokud jde o povahu svědecké výpovědi policisty ve správním řízení, není pravda, že by judikatura odkazovaná žalovaným byla překonaná. Policistu lze obecně považovat za nestranného svědka, protože vystupuje při provádění silniční kontroly a projednání přestupku v postavení úřední osoby, která nemá osobní zájem na výsledku řízení. Nelze samozřejmě vyloučit případy, kdy bude nestrannost policisty důvodně zpochybněna (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010-63, nebo ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 318/2016-46). Žalobce však nestrannost policistů nespochybnil a pochybnostem o nestrannosti policistů nenasvědčuje nic z obsahu spisové dokumentace.

43. Žalovaný neopominul rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2022, č.j. 6 As 245/2020-22, na jehož závěry odkazoval žalobce. V napadeném rozhodnutí vysvětlil, proč není v posuzované věci relevantní. S jeho odůvodněním se soud ztotožnil. Judikatura, kterou argumentuje žalobce, se týká odlišné skutkové situace. V tamní řešené věci bylo otázkou, zda mohli policisté na konkrétní vzdálenost pozorovat držení mobilního telefonu řidičem vozidla. V řešené věci žádná specifická otázka, která by si vyžadovala další dokazování, nevystala. V řešené věci se navíc správní orgány nepřiklonily k verzi tvrzené policisty pouze z důvodu, že se jednalo o policisty, jejich tvrzení nasvědčovaly také fotografie z místa přestupku a videozáznam. Žalovaný uvedl důvody, proč neuvěřil tvrzení žalobce. A stejný náhled na posuzovaný případ má i soud.

VI.c) Skutková podstata přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu byla naplněna

44. Samostatné posouzení si vyžaduje otázka, zda byl žalobce řádně vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření za účelem zjištění ovlivnění návykovými látkami, což žalobce rozporuje. Na videozáznamu, který je obsahem správního spisu, je zachycena výzva k tomu, aby se žalobce podrobil orientačnímu vyšetření (dechové zkoušce) ke zjištění ovlivnění alkoholem, a to následovně: „*Jménem zákona Vás vyzývám, abyste se podrobil dechové zkoušce na alkohol*“. To žalobce odmítl s tím, že se jménem zákona ničemu podrobovat nebude a od policisty se odvracel a nekoordinovaně odcházel. Z průběhu videozáznamu lze usuzovat na to, že děj na něm zachycený proběhl až poté, kdy byl žalobce policisty ztotožněn (resp. kdy jim sdělil své jméno a příjmení, jak uvedl na jednání před soudem), tedy již po nějaké době interakce mezi policisty a žalobcem.
45. Podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.“ V souvislosti s porušením dotčené povinnosti řidiče je odkazováno na zvláštní právní předpis, kterým byl v době spáchání přestupku zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek (dále jen „zákon č. 65/2017 Sb.“). Podle § 20 odst. 2 tohoto zákona platí: „*V případě, že povinná osoba podle odstavce 1 orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.*“
46. Za situace, kdy se žalobce odmítl orientačnímu vyšetření podrobit, byla na místě výzva k tomu, aby se žalobce podrobil odbornému lékařskému vyšetření. Podmínka oprávněnosti výzvy tedy byla v případě výzvy k odbornému lékařskému vyšetření naplněna. Je pravdou, že výzva k tomu, aby se žalobce podrobil lékařskému vyšetření, již na videozáznamu zachycena není. Soud však po prostudování spisového materiálu dospěl k závěru, že výzva k podrobení se lékařskému vyšetření byla policisty učiněna. Byť tato skutečnost explicitně nevyplývá z oznámení o přestupku ze dne 2. 8. 2021 ani z úředního záznamu o přestupku ze dne 2. 8. 2021, plyne z úředního záznamu sepsaného ručně dne 1. 8. 2021 a z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky (JNL) před anebo během jízdy ze dne 2. 8. 2021. Dále tuto skutečnost shodně potvrdili oba policisté při výslechu na ústním jednání.
47. Věrohodnost policistů nebyla zpochybněna a důvody pochybovat o věrohodnosti policistů neplynou ani ze správního spisu. Skutečnost, že žalobce žádný dokument týkající se odborného vyšetření nepodepsal, odpovídá správnímu spisu (žalobce se odmítl podepsat) a

jeho celkovému postoji k policejní kontrole (neměl potřebu s policisty cokoli řešit a podrobovat se jejich pokynům). Ostatně podmínkou řádně učiněné (kvalifikované) výzvy není podpis žalobce na dokumentu, že se vyšetření odmítá podrobit. Jeho odmítavý postoj byl dostatečně zaznamenán jiným způsobem. V případě žalobce tedy lze uzavřít, že výzva učiněna byla a došlo tak k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu.

VII. Závěr a náklady řízení

48. Soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné. Neshledal ani jiné vady, k nimž by musel případně přihlédnout z úřední povinnosti, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
49. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 15. září 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně